

Vimperský samizdat

Chceme, aby ohleduplnost, otevřená a argumenty podložená diskuze
vyhrála nad arogancí, lží a omezováním svobody projevu.

Nechceme být loutkami. **Budeme svobodně mluvit, psát i myslet.**

Hledá se Vimperk – Začínáme s Areálem letních sportů

Ve čtvrtek 18. 1. proběhla na Hamajdě první přednáška projektu Hledá se Vimperk. Pan architekt Beneš s námi prstem na mapě prošel Vimperk, vyzdvihl jeho zajímavosti a ukázal na možné problémy k řešení. Hovořil o jeho práci městského architekta a uvedl konkrétní příklady z města Děčín, kde takto působí.

Na závěr byl představen dlouhodobý projekt **Hledá se Vimperk**. Cílem projektu je aktivní zapojení obyvatel města, včetně mladé generace, do rozvoje města, společně se podílet na věcech veřejných a prohloubit tak sounáležitost obyvatel s Vimperkem.

Jako první lokalitu pro diskuzi jsme zvolili **Areál letních sportů**. Jedná se o místo s velkým potenciálem, kde se bude v brzké době měnit nejbližší okolí (dostavba krytého bazénu, revitalizace ulice 1. máje, rekonstrukce atletického areálu). Historicky existuje více studií celého areálu, které jsou výrazně odlišné a navíc se časem staly zastaralými. Nejen z těchto důvodů se domníváme, že aktuálně chybí koncepce rozvoje areálu jako celku. Areál letních sportů je výrazná lokalita, kterou nám jiná města mohou závidět! Dostupnost do 15 minut pěšky téměř z každého místa ve Vimperku, v blízkosti dvě mateřské, dvě základní a jedna praktická škola. Diskuze nad lokalitou musí zahrnovat samozřejmě všechna sportovní hřiště, bazén, ale i oblast zahrádek (zahrádkářská osada), garáže u zimního stadionu, obnovení přístupu do areálu z ulice U Stadionu, nový přístup do areálu z ulice Nad Stadionem, parkování a další.

Na přelomu ledna a února proběhne na ZŠ TGM, na ZŠ Smetanova i na místním gymnáziu workshop pro žáky a studenty. Na lokalitě Areálu letních sportů se žáci a studenti seznámí s pojmy jako veřejný prostor, budou pracovat s mapami, diskutovat o Vimperku a aktivně se zamyslí nad možnostmi využívání prostoru Areálu letních sportů všemi generacemi. Workshop bude veden odborníky z organizace Architekti ve školách.

Na studentský workshop naváže první veřejná debata. Budeme si moci místo projít s odborným komentářem, následně společně hledat slabá i silná místa areálu a jeho možné využití. Debata proběhne začátkem dubna pod vedením zkušeného moderátora a budou pozváni zástupci města a blízkých mateřských i základních škol, všechny sportovní kluby. Ať si všichni mohou vyslovit svoje požadavky na využití prostoru.

Výstupy ze studentských workshopů i veřejné debaty budou zveřejněny na webových stránkách projektu. Na druhé veřejné debatě, která proběhne

v červnu, se pak společně pokusíme nalézt výsledný seznam požadavků, který bude předložen městu a který, pevně věříme, bude sloužit jako podklad pro přípravu zadání projektu.

Chceme postupně představit i další lokality: sídliště Míru, oblast Volyňky, sportovní areál Vodník, letní kino a arboretum. Ale pěkně postupně...

Na všechny přednášky a veřejné debaty jste srdečně zváni, každý názor je vítaný.

Projekt pořádá Vimperk žije! a Prostor Vimperk. Více na www.hledasevimperk.cz

Jitka Schneiderová a Petr Samek

Paměť Vimperka

Dějiny nejsou tvořeny jen skutky velkých Mužů a významných Žen, o nichž se mluví ještě dlouhá desetiletí i staletí po jejich smrti. Skutečný obraz historických událostí nezískáme pouhou znalostí historických faktů. To, co se skutečně ve společnosti dělo, jak to bylo lidmi prožíváno a jaký reálný dopad to mělo obyčejné životy obyčejných lidí, se v učebnicích dějepisu bohužel nedočteme. A právě doplnění dějinné skládačky o dílky stvořené vzpomínkami obyčejných lidí si vzal za své projekt Paměť národa.

Jedná se o celoevropskou sbírku orální historie, jejímž cílem je vytvoření co nejobsáhlejší databáze vzpomínek pamětníků na významné i méně významné dějinné události. A protože nás, členy spolku Vimperk žije!, zajímá nejen to, jak Vimperk žije a bude žít, ale i to, jak Vimperk žil, rozhodli jsme se do projektu zapojit. Sběr vzpomínek lokálních pamětníků, který jsme nazvali „Paměť Vimperka“, začne v příštích týdnech a o jeho průběhu a výstupech Vás budeme informovat na našich webových stránkách. Pokud byste se k nám chtěli připojit, případně máte-li ve svém okolí někoho, jehož vyprávění o časech minulých by nemělo zůstat nezaznamenáno, ozvěte se nám na emailovou adresu info@vimperkzije.cz.

Adéla Jiříková

Moudrá slova chytrých lidí, která by mohla posloužit i dnes, neboť „citáty mají větší cenu, než se tobě zdá. Ony vysvětlují, dokazují, srovnávají.“ A to nenapsal nikdo menší, než F. L. Čelakovský.

Téma, jež se dotýká každého z nás – JÁ

„Já má dva základní nedostatky: samo o sobě je nedůvěryhodné, neboť se prohlašuje za pupek světa. Pro ostatní je nebezpečné, neboť usiluje o jejich ujařmení. Každé já je totiž nepřítelem jiného já a zdá se mu o nadvládě nade všemi já.“ (B. Pascal)

Vimperský hod d'ábelský aneb Masopustní průvod Vimperkem

Slovo „masopust“ vyvolává v mnohých obraz přiopilých masek, které za doprovodu sprostónárodních písní neváhají skočit pod kola jedoucího auta, které čmárají po kolemjdoucích a stříkají na ně laciné parfémy, přičemž chodí od stavení ke stavení a loudí peníze, alkohol a koblihy. Podobně byl vnímán masopust už od nepaměti. Například Tomáš Štítňý ze Štítného nazýval hod masopustní hodem d'ábelským a ve svých Řečech nedělních a svátečních z roku 1393 píše: „Bláznové veselí v tento čas zlým obyčejem... Slaví masopust v obžerstvie, v smilnej žádosti... Libují si v šeredných řečech a libují si zvláště v šeredných piesniech...“

Ačkoliv je výše uvedený popis masopustního veselí bezesporu pravdivý, byla by škoda zjednodušovat masopust jenom na nezřízené hodování. Masopust má dlouhou tradici, nejstarší české dochované zmínky jsou ze 13. století, v Evropě se o tomto období píše už ve století devátém. Masopustem se nazývá období od Tří králů do Popeleční středy. Předchází postnímu období, ke kterému je v ostrém kontrastu – masopust je obdobím zabíjček, tanců, zábav a v minulosti i svateb. Nářečně bývá tato doba nazývána ostatky, fašank, na Moravě pak voračky, příp. končiny. Obecně se někdy označuje jako karneval, ovšem tento výraz má v současném pojetí širší význam – jedná se o jakékoliv lidové zábavy v maskách, maškarní bály. Význam slov „masopust“ a „karneval“ je však zcela totožný – „carne“ je italsky maso a „levare“ znamená odstranit, pustit se něčeho. Někdy bývá slovo „karneval“ vysvětlováno jako „carne vale“, tedy „sbohem maso“ (latinský pozdrav „vale“ známe ze spojení „dát někomu/něčemu vale“). Ovšem tato souvislost nebyla prokázána, jedná se spíše o výsledek lidové tvořivosti, tzv. lidovou etymologii (tj. mylný výklad původu slova na základě podobnosti s jiným slovem).

Masopust je jednou z dnes už nemnohých lidových tradic, kterou navíc sdílíme s velkou částí Evropy. Masopustního průvodu se tradičně účastní několik typických masek – medvěd s medvěďárem, žid, kat, nevěsta a ženich, zástupci tradiční řemesel apod. Udržování lidových zvyků je jedním z důležitých pojítek mezi námi a našimi předky, pro krajaný v zahraničí je navíc jedním ze způsobů, jak vyjadřovat příslušnost k našemu národu (např. Češi v rumunském Banátu dbají dodržování tradic více a důsledněji než český venkov).

Jsem proto ráda, že se i Vimperk zapojuje do uchovávání tohoto typu kulturního dědictví a již pátým rokem se zde opět koná masopust. Letos se uskuteční **v sobotu 10. 2. – průvod vychází ve 13 hodin od radnice.**

Organizaci si vzal na starosti Muzejní spolek vimperského panství, za což mu patří dík – stejně jako za to, že nás, Vimperk žije!, k této události přizval. Pokud se i vy chcete zapojit (ideálně samozřejmě v maskách, ale klidně i bez nich), jste srdečně zváni – čím více nás půjde, tím lépe. O jídlo a pití se kromě obyvatel náměstí a přilehlého okolí :) postará tradiční zabijačka na dvoře u Hrunků, hostinec Na Koreji a Cukrárna Pod Zámkem. Muzikou průvod doprovodí Brnky Boys a Šísl Band.

Adéla Jiříková

Budeme ve Vimperku dodržovat zákony?

Na jednání zastupitelstva města v pondělí 22.1. 2018 se mimo jiné projednávala i možnost vymáhání sankce od společnosti provádějící rekonstrukci vodárny v Brlohu. Ponechme stranou, zda je nebo není možno sankci vymoci. Jsou proti sobě dva právní názory (sankce byla městu sanována Dohodou o narovnání x sankce Dohodou o narovnání není sanována).

Zajímavé je ale zadání právní analýzy problému advokátní kanceláři REZNICEK & CO. Vedení města se o tomto taktně nezmiňovalo. Ve chvíli, kdy jsem se zeptal, proč není smlouva s advokátní kanceláří zveřejněna v registru smluv, jak ukládá zákon, neboť zakázka přesahuje 50 tis. Kč, vyšlo najevo, že žádná smlouva s advokátní kanceláří neexistuje. Radní Kutil vše jen domluvil ústně. Zákon říká, že smlouva pokud není uvedena v registru smluv, je neplatná. Město tedy vyplatilo částku více než 70 tis. Kč v rozporu se zákonem jen na základě ústní informace od radního Kutila. Tím ale nekončí Kutilovské paradoxy. Z dotazů zastupitelů vyplynulo, že advokátní kancelář neměla k dispozici některé důležité dokumenty. Dokonce pan Kutil v průběhu zpracovávání právní analýzy projevil mimořádné nadpřirozené schopnosti. Informoval zástupce advokátní kanceláře o průběhu jednání rady města, kterého se nezúčastnil.

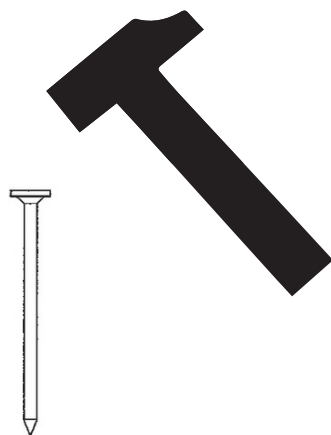
Zajímavé na celém případě je i to, že celá rada města neshledala ve výše uvedeném žádné nedostatky. Po zveřejnění výše uvedených skutečností na jednání zastupitelstva zůstává divná pachut'.

Bohumil Petrášek

Úderník

Po posledním jednání zastupitelstva máme obavu, že současnou radnici řídí opravdový čaroděj. Žádný mudlovský kabaretista, ale skutečný mistr propagandy. Ba co víc, přímo mág se slovy, zaklínač paměti, prostě pravý profesor oblbování, po kterém by lačnila každá slušná kouzelnická škola. No, posuďte sami. Vždyť už jen to, že je jen prostým ministrem propagandy, prostě několikátým v pořadí, a přitom se stará i o to, co má na starosti starosta, svědčí o jeho schopnostech. Jak jinak si totiž vysvětlit, že jeho okolí náhle trpí zásadními výpadky paměti, zmatením smyslů, nebo ho ovládne nepředvídatelná vlna souznění i tam, kde by to skutečně nikdo nečekal.

Třeba vloni touto dobou současný starosta a jeho družina přímo soptili na zastupitelstvu, jak **hrozně špatně mají podklady pro rozhodování**, jak se v nich nevyznají, nikdo s nimi nekomunikuje a drze jsou nuceni k tomu, aby si podklady přečetli. A jak proto nemohou podpořit přidělení financí na akce připravené minulým vedením radnice. A blokovali městský rozpočet s pravidelnými teatrálními výstupy až do dubna, načež si následující měsíc radnici rozdělili. **A nyní? Ty samé podklady, stejné materiály**, žádná předchozí komunikace s ostatními zastupiteli. Ale pokud má někdo připomínky k tomu, že v materiálech nejsou vůbec informace, o kterých vedení radnice na zastupitelstvu hovoří, je mu naším mágem sděleno, že od toho je přeci jednání zastupitelstva, aby se to dozvěděl. Proč se bavit předem, na to přeci není čas. Trochu zvláštní obrat... Jak jinak, než mocným kouzlem zmatení smyslů, si lze vysvětlit, že současné vedení radnice před rokem silnými slovy napadalo prodej téměř zdemolované budovy u Sloupů současnému majiteli. Prý byl prodej tehdejším vedením schválen za moc nízkou cenu, protože cena stavebních pozemků je přeci pro všechny stejná a není důvod se do ní odchylovat, ani když je na něm ruina. Musela to dokonce prošetřit policie, aby bylo zřejmé, že vše bylo v pořádku. A nyní? Dozvíme se, že současným vedením vehementně prosazovaný prodej téměř dvou a půl hektaru nezasítovaných stavebních pozemků v lokalitě Pod Hrabi-cemi jakési pražské developerské společnosti za cenu třikrát nižší, než za jakou se stavební pozemky bez sítí doposud prodávaly místním občanům, je pro město děsně výhodný. Dokonce ani nevádí, že předložený návrh parcel je v rozporu s územním plánem. Ještě, že bylo zmatení smyslů tak silné, že to zmátlo i paní Preslovou, která

pro záměr prodeje zapoměla zvednout ruku. Ale hned všechny ujistila, že příště to napraví... Jak jinak, než zatemněním mysli, si vysvětlit, že současné vedení napadá provedení víceprací na vodárně Brloh jako nezákonné. Minulé vedení radnice se dohodlo s dodavatelem na rozšíření zakázky o další práce, které bylo potřeba k dotažení celé akce provést. Jednalo se o práce v hodnotě necelých 900 tis. Kč, tedy 3 % ceny původní zakázky. To je prý nepřipustné, město mohlo být ošizeno, mělo se to přeci vysoutěžit, říká současné vedení... To samé vedení, které letos firmě pana Kutila při opravě školy v parku zadalo vícepráce v hodnotě přes 1 mil. Kč, tedy více jak 25 % původní ceny opravy. Bez soutěže... Opravdu silné čáry...

Náš zaklínač však nepochybně ovládá i další mocná

kouzla. Jak jinak si totiž vysvětlit, že současný starosta se náhle spřátelil s paní Janáskovou a posléze i paní Vávrovou. Před volbami i po nich vůči sobě jak starosta, tak uvedené dámy zrovna nešetřili silnými a někdy i dosti nehezkými slovy. A nyní pan starosta sedí s paní Janáskovou v radě města a navrhuje paní Vávrovou za člena finančního výboru jako vhodnou odbornici, nešetří chválou a superlativy. Není vám to také divné? Myslíme si, že jinak, než vlivem nadpřirozených sil, si některé obraty skutečně vysvětlit nelze. A nebo se mýlíme? Něco jsme přehlédli? Každopádně máme trochu strach z toho, jaké čáry a máry se od mistra propagandy Kutila pohnou z radnice vůči nám, obyčejným mudlům. Vyčaruje nám zase nějaké záplaty? Nějaký rychlý asfalt? Rychlý bazén s překvapením? Rychlou májovku bez otravných názorů občanů? A dokáže nás oblbout tak, že si za čtyři roky, až zjistíme, že se to musí předělat, nevzpomeneme, že kdosi říkal, že se to má připravit pořádně a že rychlost není vše? Kdo ví... Ale jedno je jisté. Když si člověk občas paměť osvěží, oblbování nemá zdaleka takovou sílu.

Vimperk žije!

Víte o tom?

Kvíz na aktuální téma

Kdo je autorem citátu:

„... máte hlas, který trošku připomíná mutanta.“

1. nevychovaný žák páté třídy
2. sprostý lotr z družiny loupežníka Lotranda
3. nový český prezident

voleb.

Odpověď: bohužel správně je odpověď číslo 3 - zřejmě právě prezident na tiskové konferenci po oznámení výsledků prezidentských voleb.

Opravník

DOSTAVBA BAZÉNU – PŘÍSNĚ TAJNÉ!

Na prosincovém jednání zastupitelstva byly v rámci schváleného rozpočtu města na rok 2018 schváleny i prostředky na dostavbu bazénu ve výši 40 mil. Kč. To by mohla být radostná zpráva kdyby...

- na dostavbu těch 40 mil. Kč stačilo. Předpokládané náklady jsou cca dvakrát vyšší. I když výběrové řízení na dodavatele může částku snížit, nebude to na polovinu.

Podstatně větším problémem je, že současné vedení města (rada ve složení P. Dvořák, L. Sýs, P. Bednarčík, Z. Kutil, Š. Janásková) před veřejností tají podobu této investice. Je to zarážející, neboť se jedná o největší investiční akci letošního roku a nejen to. Jak bude nový bazén vypadat, zajímá velkou část Vimperáků. Řešení bazénu ovlivní i jeho využívání návštěvníky, a tím i jeho ekonomickou efektivitu. O zaslání projektové dokumentace jsem požádal starostu již 7. listopadu, odpověď starosty jsem urgoval i na jednání zastupitelstva 11. 12. 2017. Tam mi starosta veřejně slíbil, že na dotaz odpoví do 30 dnů. Ty sice od podání žádosti (7. 11.) do 11. 12. již uplynuly, ale to panu starostovi nevadilo. Odpovědi jsem se nedočkal ani do dnešního dne (21. 1. 2018).

Můžeme se tedy jen opět ptát, zda budou respektovány oprávněné připomínky z jednání zastupitelů s projektantem, která proběhla v létě loňského roku, nebo zda budou ponechána některá nevhodná řešení, která byla vynucena v době prvních projektových prací, kdy město nevlastnilo sportovní areál.

UVEDU JEN NĚKTERÉ NEJDŮLEŽITĚJŠÍ OTÁZKY.

Jak bude řešení příjezdu a parkování u bazénu? Ponechá se původní řešení příjezdu od Tesca, které zabere téměř třetinu plochy pro slunění? Nebo bude přijato vhodnější řešení parkování autobusů podél Sušické a příjezdu na parkoviště osobních aut od garáží, kdy toto parkoviště bude možno využívat i pro Areál letních sportů a město ho stejně bude v souvislosti s rozvojem sportovního areálu budovat?

Někteří zastupitelé říkají, postavme to tak, jak je to vyprojektované od Tesca a později se to může přestavět. Ptám se, co je jednodušší a levnější, předělat projekt, nebo předělávat stavbu?

Bude současně budován letní otevřený bazén? Zaznívají názory, že venkovní bazén je ve Vimperku zbytečný. Není to úplně pravda. Velká skupina návštěvníků upřednostňuje v letních měsících koupání ve venkovním prostoru. **Tzv. „koupacích“ bylo v roce 2016 celkem 43 dnů a v roce**

2017 dokonce 50 dnů. Dalším argumentem pro současnou výstavbu venkovního bazénu je celková kapacita areálu. **Pokud bude jen vnitřní bazén, bude kapacita návštěvníků cca 200 osob. Ostatní zůstanou „před branami“.** Tato situace by nastala v roce 2016 10krát a v roce 2017 11krát – to je podle statistiky návštěvnosti bazénu. Toto může ale významně zhoršit návštěvnost bazénu – kdo půjde na koupaliště, když nebude mít jistotu, že tam bude puštěn? Rovnou pojede k vodě jinam.

Z přiložené tabulky vyplývá, že se jedná o velkou skupinu návštěvníků bazénu.

rok 2016											
datum	24. 6.	10. 7.	11. 7.	20. 7.	4. 8.	8. 8.	25. 8.	26. 8.	27. 8.	28. 8.	
počet návštěvníků	232	407	339	413	374	311	284	304	276	337	
rok 2017											
datum	20. 6.	22. 6.	24. 6.	6. 7.	20. 7.	31. 7.	1. 8.	2. 8.	3. 8.	8. 8.	15. 8.
počet návštěvníků	288	275	218	270	292	320	608	204	223	252	214

Zvýšení investičních nákladů by podle nabídky na bazén se čtyřmi dráhami a délce 25 m, kterou má pan místostarosta k dispozici, bylo cca 10,3 mil. Kč včetně technologie, ale bez objektu na technologii (možná by šel využít objekt stávajícího bazénu) a bez parkových úprav. Při pesimistickém odhadu 13 mil. Kč.

Celá akce by se realizovala v jednu stavební sezonu a při jedné konečné úpravě povrchů v areálu. Při společné realizaci by se určité vysoutěžila i nižší cena než při realizaci v různých letech.

Jak bude řešeno ochlazování „saunařů“? Bude tam pouze sprcha, nebo se vybuduje ochlazovací bazének, tak jak je to obvyklé? Případně se budou moci saunaři ochladit ve venkovním bazénku? V zimě to určitě zvýší atraktivitu saunování.

Toto jsou jen některé otázky, na které zatím veřejnost ani zastupitelé naznačí odpověď. Minulé vedení města bylo od současných představitelů kritizováno za to, že údajně nedostatečně komunikuje s občany a bývalou opozicí. Současné vedení o závažných oblastech nediskutuje, ale jen předkládá svá řešení, nebo úplně mlčí.

Na výše uvedeném vidíme propastný rozdíl oproti přístupu minulého vedení města, které diskutovalo se zájmovými skupinami a občany města možné varianty řešení a společně hledalo tu optimální.

Máme se spokojit s tím, že o tom, jak bude tato významná stavba vypadat, rozhodne skupinka několika lidí?

Bohumil Petrášek

Kaplička a co s ní

Na Brantlově Dvoře stojí kaplička, kterou město v roce 2016 převzalo do svého vlastnictví od soukromého vlastníka. Podle letopočtu uvedeného na kamenném ostění vstupního portálu lze předpokládat, že byla postavena v roce 1933. Zatím však není více známo o tom, kdo ji postavil, za jakým účelem a z jakého důvodu. Město Vimperk nechalo zpracovat pasport kapličky a její posouzení ze stavebně technického hlediska.

Pasport stavby a posouzení stavebně technického stavu objektu

Při podrobném průzkumu kapličky bylo zjištěno, že velmi rychle postupuje degradace všech konstrukcí a byly zjištěny závažné statické poruchy, které zásadním způsobem ovlivňují původní záměr provést obnovu kaple standardními stavebními postupy. V objektu dochází k rozpadu říms a rozpojování a trhání základních nosných konstrukcí, jež postrádají oporu v mělkých a nesoudržných základech objektu. Zhoršený stav krovu již neumožňuje jeho předpokládané zachování a řešení jeho obnovy pouhou opravou. Rychle se prohlubující dezolátní stav objektu vyvolává obavy ze zřícení některých konstrukcí stavby a vyžaduje urychlené řešení. Bylo provedeno opatření zamezující neoprávněnému vstupu osob do kapličky, protože hrozí její zřícení, klenby jsou rozpraskané, rozpadávají se stěny, jsou puklé a rozjíždí se. Zaměstnanci odboru investic doporučili v případě jejího zachování zajistit v rozpočtu na rok 2018 finanční prostředky na provedení základních bodů obnovy, tj. odvodnění, statické zajištění, podchycení základů, nový krov a nejnutnější opravu zdiva. Již pouze tyto práce mohou s ohledem na nutná a finančně nákladná statická opatření dosáhnout 700 až 900 tis. Kč. Celková obnova kaple se právě díky nutnosti provedení statických opatření oproti původnímu předpokladu finančně značně prodraží a může představovat i částku vyšší než 1,5 mil Kč. Závěr zpracovatele pasportu je jednoznačný, doporučil kompletní demolici kapličky. Je jen otázkou času, kdy se kaplička sesype a nezůstane nic.

Jednání zastupitelů

Na říjnovém zasedání měl každý zastupitel k dispozici zprávu o stavebně technickém stavu kapličky s variantními návrhy jak dále naložit s touto stavbou. Odbor investic, ve spolupráci se zpracovatelem pasportu, navrhl čtyři možné varianty řešení. První varianta, která je z hlediska financí nejdražší, je oprava objektu, který však může nadále degradovat vzhledem k špatnému založení celé stavby. Druhou variantou je zbourání původní kapličky a postavení repliky, varianta stejně finančně náročná jako první v hodnotě 800 tisíc až 1 milionu Kč.

Optimálním řešením ze strany zpracovatele pasportu i odboru investic je varianta třetí, rozebrání zdiva, ponechání kamenného portálu a zbudování pietního místa. V místě kapličky postavit novou kapličku v malém provedení max. 2 x 1,5 m s kamenným dlážděním, s lavičkou a informační tabulí s popisem a fotografiemi původního místa. Kolem plochy postavit kamennou vyrovnávací zeď se zabudovanou kamennou deskou sloužící jako lavička, jednalo by se o bezúdržbové provedení. Odpadla by pak i dohoda s vlastníky sousedního pozemku, neboť kaplička by byla situována od hranice pozemku. Předpokládané výdaje na toto řešení jsou 200 až 250 tisíc korun.

Čtvrtou, nejlevnější variantou, je kapličku rozebrat a plochu zatravnit.

Po prostudování materiálu, který měli všichni zastupitelé k dispozici, a slovního komentáře Michala Jančeho jsem vyjádřila svůj názor a přiklonila se k variantě třetí, a to z důvodu velice špatného stavebně technického stavu kapličky a finanční náročnosti generální opravy kapličky. Zachování kamenného ostění vstupního portálu a využití materiálu na kamenný oltář v navrhované kapličce by bylo důstojným připomenutím místa duchovní stavby s fotografiemi původního objektu a informacemi o jeho historii. Starosta Pavel Dvořák tuto variantu také podpořil se slovy, že to projednávali v radě i na sezení jejich party a přiklání se k variantě číslo tři. Z následné diskuze vyplynulo, že Zdeněk Kutil, Šárka Janásková a Petr Bednarčík se kloní k zakonzervování objektu kapličky, něco více zjistit o její historii a pokusit se sehnat prostředky z grantů či jiných dotačních prostředků na její rekonstrukci. Zdeněk Kutil mluvil i o tom, že je dnes spousta spolků, které tyto stavby zachraňují. Návrh na zakonzervování objektu podpořil také Bohumil Petrášek, nelíbila se mu třetí varianta pouze s vybudováním pietního místa, ale souhlasil by, pokud zároveň bude připravena dokumentace na její obnovu. Nakonec zastupitelé po diskuzi přijali usnesení, v kterém rozhodli o pokračování projektové přípravy a o zajištění realizace celkové obnovy kapličky.

V současné době se zpracovává dokumentace na její rekonstrukci. Tak jako kaplička v ulici Karolíny Světlé byla velice pěkně opravena z iniciativy a přičiněním Střední školy a Základní školy Vimperk ve spolupráci s městem, tak i zde se může najít podobné řešení. Jestli bude kaplička opravena anebo bude vzhledem k jejímu velice špatnému technickému stavu nakonec rozebrána a bude zde zbudováno důstojné pietní místo, je pro mne přijatelnou variantou. Obojí představuje možné důstojné řešení, které si toto místo zaslouží. Doufám jen, že tento můj názor se nestane předmětem politických diskuzí a nebude přerukován.

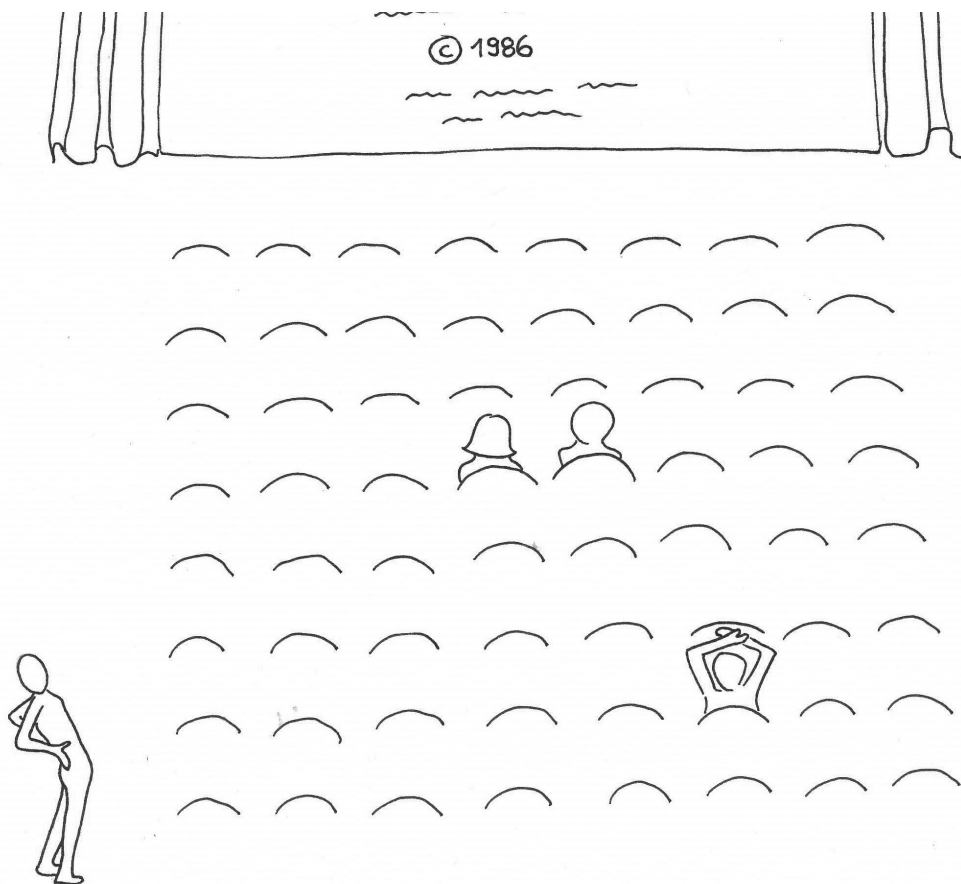
Jaroslava Martanová

Když do kina, tak mimo Vimperk

Už několik let si kladu otázku, proč ve Vimperku nechodíme na nové filmy jako v jiných kinech, například ve Volyni, Strakonících, Prachaticích a Českých Budějovicích. Už několikrát jsem vyrazil do Volyně, která je od Vimperka vzdálená 18 km a 15 min. cesty. Z první návštěvy jsem byl mile překvapen, křesla podobná jako v Cinestaru a ne kuchyňské židle! Jednalo se o film Padesátka a bylo to před dvěma lety. Tento film stále do Vimperka nedorazil. Koncem roku 2017 jsem zde byl znovu, na filmu Špindl. Tento film byl za týden po premiéře ve Volyni za 120 Kč. Kino plné a lidé z Vimperka, Husince, Vacova a Vlachova Březí. Pokládám si znovu otázku - nejezdili by tito lidé raději do Vimperka?? 4. 1. 2018 nová česká pohádka Čertoviny. Kino Volyně, promítání 4., 5. a 6. ledna, a to od 17:00 a 20:00 i s návštěvou režiséra Zdeňka Trošky.

Co vy, Vimperáci, také byste chodili ve Vimperku s vašimi dětmi na nové pohádky a dospělí na filmy pro nás??

Zdeněk Formánek

Pecha Kucha Night (PKN)

Pecha Kucha [pečakuča:] (japonsky ペチャクチャ) je výjimečnou příležitostí pro setkávání architektů, designérů, grafiků, výtvarných umělců, teoretiků, techniků a inovátorů. Tento projekt byl prvně představen dvěma architektky v Tokiu v r. 2003. Ti měli zkušenost s architektonickými přednáškami, které velmi často trvají hodiny, a proto hledali, jak zbytečné rozvleklosti zabránit. A tak vznikl anglicko-japonsky nazvaný projekt Pecha Kucha Night, který v překladu znamená “noc povídání či tlachů”. Důkazem úspěšnosti je skutečnost, že se setkání pravidelně konají již ve více než 230 městech na všech kontinentech. Smyslem projektu Pecha Kucha je, aby prezentace byly co nejrychlejší a aby si dokázaly udržet pozornost posluchačů. Z toho důvodu je přesně definováno, že každá prezentace musí obsahovat 20 obrázků a přednášející komentuje každý z obrázků 20 vteřin (tzn. jedna prezentace trvá necelých 7 minut). Je tak zajištěno, že se člověk dozví mnoho zajímavého za velmi krátkou dobu...

PKN není jen vzájemnou výměnou zkušeností a informací o novinkách v oboru, ale především jde o nevšední kulturní událost a vzájemné setkávání. Navíc v netradičních prostorách. Proto jsme se rozhodli, že akci PKN necháme ožít i ve Vimperku. A tak bychom Vás rádi pozvali na oficiálně 1. vimperskou Pecha Kucha Night, která se bude konat dne **22. 3. 2018** na opravdu netradičním místě, a to na sídlišti ve výměníku pod ulicí SNP.

Tímto bychom rádi poděkovali společnosti Energie AG Teplo Vimperk s.r.o. za spolupráci, vyklizení prostoru a především za otevření diskuze nad tím, jak by se tento objekt dal do budoucna využít pro širokou veřejnost.

Z přednášejících se můžete těšit na opravdu zajímavé, originální a inspirativní osobnosti z našeho města i okolí, známé i méně známé, zajímavější se o rozličné obory.

Program akce včetně seznamu vystupujících naleznete na stránkách www.vimperkzije.cz a bude průběžně aktualizován.

Věříme, že akce bude mít takový úspěch, jako v okolních městech (Strakonice, Vodňany, České Budějovice), a že stejně jako tam nezůstaneme jen u jednoho ročníku.

Těšíme se na Vás.
Jitka Kabourková

Více informací o projektu: www.pechakucha.org

Na aktuální téma

Vážení přátelé, volby prezidenta dopadly pro nás nepříznivě, chci napřed poděkovat pražským voličům za jejich hlasování. Jsem z malého města Vimperka na Šumavě a už se nebudu usmívat nad registrační značkou aut s písmeny AA. Budu se stydět za venkov, který tak rozhodl ve prospěch neslušného a arogantního Miloše Zemana.

Nejsem historik, ale v noci jsem nemohl spát a přemýšlel jsem o tom, jak se tento muž stal znovu prezidentem naší vlasti. Začalo to rokem 1945, či rokem 1948? Napřed vysídlení českého pohraničí a později následná kolektivizace, vyhánění, zavírání a popravy sedláků. Emigrace české inteligence a úspěšných politiků a podnikatelů z první republiky. Dehonostování příslušníků druhého odboje, kriminály a popravy hrdinů II. světové války. Od roku 1948 do roku 1960 bylo popraveno 241 odpůrců zločinného komunistického režimu. Rukou bolševického kata ukončil svůj život generál Heliodor Píka, Milada Horáková, ale i strůjce této hrůzy Rudolf Slánský. Rudá mašinerie se neštilila tyto monstrprocesy vydávat za vítězství pracujícího lidu. Pracující lid byl naháněn do výrobních hal, tělocvičen, aby vyjádřil podporu státnímu soudu a požadoval pro tyto statečné a opravdové vlastence trest smrti. Na státních hranicích se svobodnou Evropou zahynulo 260 občanů naší republiky. Rok 1968 - Pražské jaro, obrovský pocit uvolnění, pak 21. srpen a tanky a následná emigrace naší inteligence. Rok 1969 - Palachova smrt sebeupálením, mladý student si vzal život, aby probudil národ z letargie. Duben 1969, nástup husákovské normalizace, lidé se bojí mluvit, volební účast 99,9 %, útěk lidí za svobodou, poslech Hlasu Ameriky a Svobodné Evropy. To všechno v nás zanechalo stopy. Právě lidé na venkově, pokud nevybočovali z řady, se měli relativně dobře. Rok 1989 nám přinesl dlouho očekávanou svobodu, konečně jsme měli na Hradě pana PREZIDENTA Václava Havla. Muže, kterého si vážil celý demokratický svět, který nepoklonkoval komunistům a který nás přivedl zpět do Evropy. Lidé si neváží svobody, čtyřicet let komunistické diktatury má právě v tuto dobu tyto následky. Jinak by nebylo možné, aby v Poslanecké sněmovně bylo zastoupeno SPD Tomia Okamury, aby zde zasedli komunističtí poslanci a populisté z ANO.

Včera jsme si zvolili za hradního pána ne muže, ale chřadnoucího starce, který je pravým opakem pana prezidenta Václava Havla. On a jeho okolí poklonkují Moskvě a komunistické Číně. Pan doktor Horáček ve svém krátkém projevu vyzval ke smíru voličů a nevoličů Ing. Zemana. Možná ano, ale musíme být ve střehu, naše svoboda a demokracie jsou skutečně ohroženy. Konkrétně to můžeme vidět na sobotních záběrech z volebního štábu Miloše Zemana. Fyzické napadení novináře Zemanovou ochrankou připomínající

gestapo, Zemanovo vyjádření po oznámení jeho těsného řekněme vítězství. Z novinářů, opozičních politiků a voličů pana profesora Drahoše udělal blbce.

Miloš Zeman získal 2.853.390 hlasů, pan profesor Drahoš 2.701.206 hlasů. Nestačilo to, pravda, na vítězství nad stávajícím prezidentem, ale je nás 2.701.206 a s tím musí mocipáni počítat.

Přátelé, naše demokracie je mladá, nedospělá, neodmaturovala, naši povinností je ji bránit. Je nás hodně na to, abychom projevili svůj odpor proti manýrům těch, proti jejichž hulvátství a opilosti mocí se vymezujeme. Mám rád svou vlast, svou zemi, chci být hrdým Čechem a ne něčí manipulovanou ovčí. Slibuji, že pokud bude naše demokracie ohrožena, budu proti tomu rázně vystupovat a vyzývat své spoluobčany k aktivnímu odporu.

Právě jsem obdržel email od kamaráda, že jeho mladá dcera zůstává v Holandsku. Čeká nás nová vlna emigrace? Čeká nás další odchod inteligentních občanů?

Braňme svobodu, braňme demokracii, PRAVDA ZVÍTĚZÍ.

Bohumil Míra Kantor

Přání

Přání na počátku roku

-nebojte se správných kroků!

Šťěstí, zdraví, spokojenost,

dobro, ať je stálý váš host!

Proč právě dobro? Jako kdyby se toto pozitivní slovo ztrácelo. Ztrácí se ze slovních vyjádření i písemných projevů a je nahrazováno výrazy ještě pozitivnějšími – super, exkluzivní, in, skvělý,... A tak se raději vraťme ke klasikům, najdeme dílo Dobrý člověk ještě žije, Všichni dobří rodáci. Ve tvaru přídavného jména nacházíme dobro v souvislosti s jediným zástupcem živočišné říše – s HOMO SAPIENS. K dobru vede člověka jeho mnohdy nepřijemná, ale zato trvalá a důležitá pochybnost o sobě samém.

Dobro má spoustu nepřátel. Cestu k němu kříží falešná pýcha i falešná představa o vlastní neomylnosti. Připusťme si dobro, vnímejme ho, važme si ho! Zbavíme se tak tíživého zážitku nesnesitelného dusna.

Lýdie A. Urbanová

KVÍZ

V pondělí 11. prosince 2017 zastupitelé schvalovali výši odměn pro předsedy a členy komisí, výborů nebo zvláštních orgánů obcí. Co víte o komisích a výborech ve Vimperku? Vyplňte si náš test:

1. Nejvíce členů má:

- a) bytová komise
- b) povodňová komise
- c) komise prevence

2. „Omlouvám se, ale jsa starší pán a sklerotik zasílám domácí úkol až nyní.“ Těmito slovy uvedl zprávu o činnosti komise:

- a) Mgr. Karel Střeleček, předseda dopravní komise
- b) Mgr. Pavel Dvořák, předseda povodňové komise
- c) Iveta Preslová, předsedkyně bytové komise

3. Kulturní komise se v roce 2017 sešla 8krát. Člen komise Jaroslav Pulkrábek, ředitel MěKS Vimperk, vynechal:

- a) pouze 1 setkání z 8
- b) 4 setkání z 8
- c) 6 setkání z 8

4. V roce 2017 neproběhlo žádné setkání:

- a) bytové komise
- b) výboru pro rozvoj města
- c) sportovní komise

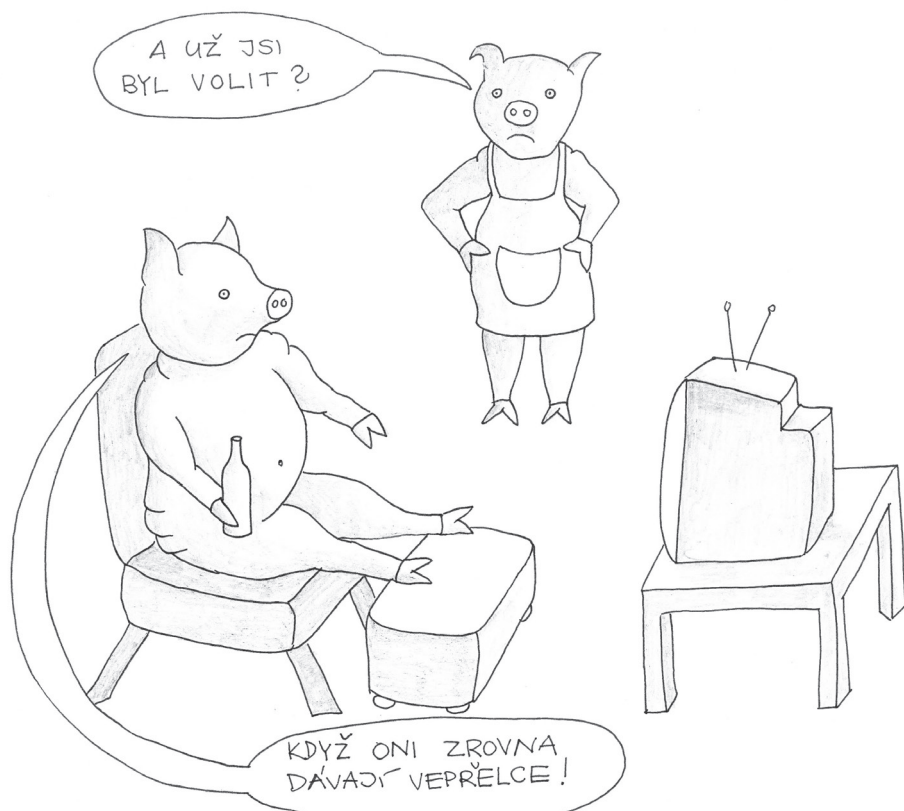
5. A otázka na závěr: Ve kterém výboru najdeme nejvíce zvířátek?

Řešení: 1c, 2a, 3c, 4b, 5 – v kontrolním výboru pracuje sova, straka a beránek – samozřejmě pod fundovaným vedením paní veterinářky MVDr. Šárky Janáskové.

Nekorektní vtip

Volební účast ve Vimperku je v posledních letech více než tragická. Například v prvním kole prezidentských voleb k urnám přišlo jen 53,24 % z možných voličů, v druhém kole 58,93. V okrese byl Vimperk 9. nejhorší z celkových 65 obcí. Za námi zůstaly už jen obce jako Horní Vltavice, Lenora, Volary, Dub a jim podobné. Co nízká volební účast o Vimperku vypovídá? Je nám, Vimperákům, skutečně jedno, co s námi bude? Máme se tak dobře, že nás budoucnost nemůže ohrozit? Nebo naopak tak špatně, že nevěříme v lepší zítřky? Nebo nás prostě jen víc baví mluvit a nadávat, než činit a pokoušet se měnit?

Na podzim roku 2018 nás čekají volby do zastupitelstva. Jeden by čekal, že alespoň k těmto volbám Vimperáci chodí, protože způsob vedení města má bezprostřední a zásadní vliv na jejich životy. Omyl. Například v roce 2014 se z celkového počtu 6163 voličů zúčastnilo jen 2413. Kde bylo zbývajících 3750 voleb schopných Vimperáků? Co je odradilo? Rezignace? Nedůvěra v demokratickou volbu? Nezáměr? Nebo prostě jen obyčejná lidská lenost?

Na návštěvě u Jana Hanžla

Aktuální číslo našeho Samizdatu obsahuje zajímavý rozhovor. A tentokrát by vám mohl moc chutnat... Jedná se totiž o rozhovor s panem Janem Hanžlem, majitelem stejnojmenné pekárny, jehož produkty určité každý Vimperák ochutnal a mnoho z nás je každodenně konzumuje.

Honzo začnu trochu netypickým dotazem, a to od prostředka. Co Tě přivedlo k řemeslu pekaře?

Jsem rodilý Vimperák, na základní školu jsem chodil na „Smetanku“ do hokejové třídy, tam byl mimochodem i můj trenér pan Dvořák. Musím říci, že trenér to byl dobrý. Hokej jsem hrál do 14 let, a jak už to bývá, do života mi sport dal hodně. Je to o nějaké morálce, zodpovědnosti, sebezapření a chtění být lepší. Po základní škole jsem šel na Střední průmyslovou školu hornictví a hornické geologie v Příbrami. Víím, že je to je tak trochu kotrmelec z oboru hornictví, překlomit se na pekařinu. Nicméně už od mala jsem strašně rád pekl, vařil a vůbec se motal v kuchyni. Zkoušel jsem různé recepty metodami pokus-omyl a k tomu se zdokonaloval. Nebylo to ještě o pekařině, ale už jsem věděl, že mě to baví a nacházel jsem k pekařskému kouzlu vztah. Společně s tátou jsme se v roce 1990 rozhodli, že vybudujeme pekárnu. Bylo to rozhodnutí takřikajíc ve smyslu hop, nebo trop. Šli jsme do toho naplno s tím, že když do toho dáme všechno, tak to musí vyjít! Postavili jsme dům na zelené louce a postupně v roce 1991 začali s tím, co jsme oba dva měli rádi a v co jsme věřili.

Tak to klobouk dolů. Před takovým nadšením a odvahou...

No, ona to zas až taková odvaha nebyla. Když v něco věříš, tak jde vše daleko snáze. V ten moment nekoukáš na hodiny, protože děláš to, co tě baví, a jdeš si za svým snem či cílem. A nás s tátou to opravdu bavilo, dávali jsme do toho všechno. Nacházeli jsme si receptury, zkoušeli nové věci a pomalu rozbíhali provoz. Měli jsme k pekárně i obchod, ale tady musím přiznat, že jsme šlápli trochu vedle. Tak jsme následně v roce 1994 z obchůdku udělali hospodu. Tu jsem měl na starost já a ještě jsem tátovi pomáhal s pečením. Bylo to náročné, ale byla to další zkušenost do života. A těch přece není nikdy dost.

Vím, že jsi po nějakou dobu pracoval jako pekař v Anglii. Jak ses tam dostal?

Do Anglie jsem odjel v roce 1997 za přítelkyní, která tam pracovala jako au pair. Ta země se mi zalíbila a po 10 dnech jsem se rozhodl, že tam zů-

stanu. A protože jsem k řemeslu pekaře měl vztah, tak jsem v něm zkusil pokračovat i v Anglii. První pekárna, ve které jsem pracoval, byla židovská. Bylo to úplně něco jiného než u nás. Vše bylo pod dohledem rabína a muselo být košer. (Slovem košer se v gastronomii označují potraviny a nápoje, splňující soubor židovských předpisů a stravovacích návyků, známý jako kašrut. V širším smyslu se jako košer v judaismu označuje cokoli, co je rituálně způsobilé, v souladu s předpisy a co je správné, řádné či akceptovatelné. Opravdu zbožní židé jedí jen potraviny, které jsou opatřeny ‚hechšerem‘, tedy razítkem potvrzujícím rabínský dohled. Zaručuje, že potravina neobsahuje žádné problematické látky.) Já jsem například nemohl rozbít vejce, ani zapínat pečicí troubu. Tyto úkony byly pod dohledem člověka, který měl potvrzení od rabína. Někdy to byl mazec, ale musels to respektovat. Následovala ještě jedna židovská pekárna a pak jsem přešel k Euphorium Bakery – což byl obchůdek s pekárnou v centru Londýna. Blízko divadla, a tudíž tam zacházely i známé celebrity, např. herci Donald Sutherland, Cate Blanchett nebo zpěvačka Sade a jiní. Tam jsem dělal pekaře plus cukráře a posléze se dostal i na manažerskou pozici.

Tak to jsi musel umět perfektně anglicky.

Ale vůbec ne. To bylo to, na čem jsem musel zapracovat. No vlastně nemusel, ale když chceš dělat svoji práci pořádně a nechceš, aby se na tebe koukali jako na „toho z východu“, tak jiné cesty není. Člověk přeci nemůže jednat se zákazníky nebo dodavateli a mluvit angličtinou z druhé třídy základní školy. Každý den jsem po celý rok dřel angličtinu. Poctivě dvě hodiny denně. A když to člověk skloubí ještě s každodenní potřebou mluvit, výsledek se dostavil. Postupně jsem měl na starosti 6 kaváren, kam jsme dodávali naše pečivo. To byla práce, která mě uspokojovala.

No a jak se Ti v Anglii žilo mimopracovně?

Ta země je úplně v pohodě. Kdo chce pracovat a něco umí, tak si žije dobře a příjemně. Jak už jsem zmínil, k pohybu mám kladný vztah od dětství. Také jsem hodně jezdil na kole. Jak do práce, což se ukázalo v Londýně jako nejrychlejší způsob dopravy a denně to dělalo nějakých 30 kilometrů, tak i po okolí. To jsem fakt měl docela projeté. No a když jsem si chtěl udělat radost, vyrazil jsem do Walesu. Tam jsou úžasné singletracky. Vzali to tam za úplně jiný konec. Navrhli stezky pro zábavné, velmi kvalitní a přístupné bajkování. To vedlo k nárůstu počtu lidí, kteří začali jezdit na horském kole. Většinu dnes tvoří běžní rekreační, průměrně zdatní bajkeři. Nárůst počtu přístupných stezek tam také vedl k masivnímu zvýšení počtu žen, které se této aktivitě věnují. Zkrátka výsledkem rozvoje stezek pro terénní cyklistiku ve Walesu je, že na horském kole tu začalo jezdit mnohem víc

lidí. No a z toho následně vyplývá, že obce blízko bajkových center zaznamenávají obrovský příliv turismu a zvýšení zaměstnanosti, což velmi pozitivně ovlivňuje život místních lidí. Tady bych viděl obrovský potenciál Šumavy a Vimperka jako takového. Vždyť základ pro tyhle aktivity tady máme. Kopce, krásnou přírodu a určitě je tady hodně nadšenců, kteří by se tomu věnovali.

Dobře, to je sport, který tě baví, ale co lidi za kanálem La Manche?

Měl jsem a mám tu zemi rád. I s lidmi, kteří k ní patří. Lidé jsou tam na sebe slušní. Troufám si říci, že jsou daleko slušnější než u nás. Lidé v Anglii mají k sobě daleko více respektu než v Čechách. Víš ono se říká, že typická česká vlastnost je závist. Já jsem tomu moc nevěřil, ale po zkušenosti, kterou jsem v Anglii udělal, tomu asi musím dát za pravdu. Uvědomil jsem si, jak by bylo hezké, kdyby se osobní zášť a zájmy nepovyšovaly nad celek. Možná je to tak, a já to tak cítím, že těch čtyřicet let, co tady vládli komunisti, se nám nějak rozvinula taková ta duševní a morální malost. Nechci se nikoho dotknout, určitě je hodně lidí, kteří obstáli se ctí, ale myslím si, že to ještě bude jednu až dvě generace trvat, než se po morální stránce dostaneme tam, kde bychom měli a chtěli být.

A proč jsi se rozhodl vrátit se?

Vrátil jsem se květnu 2017. Budu zde upřímný, bylo to jedno z nejtěžších rozhodnutí, které jsem musel udělat. Táta už chtěl jít do penze a přece jsem nemohl nechat něco, co jsme spolu budovali, jen tak pohrbit... Nehledě na to, že děti už potřebovaly českou školu. Vždyť už i já mám někdy problém si vzpomenout na česká slova. A koneckonců, přece jen jsem Čech.

V současnosti máme 6 zaměstnanců a dodáváme do okolních obchodů, kaváren a cukráren, takže práce je někdy nad hlavu. A ti lidé, jako zaměstnanci, za to přeci také stojí. A zase jsme u toho. Je důležitější ta práce jako taková, nebo to potěšení z ní? Můžeš dělat jen to, co tě baví a těší. Pak teprve člověk dosáhne nějakého výsledku.

Honzo, jak Tě tak poslouchám, mám pocit, že morálka jako taková je pro Tebe hodně důležitý pojem.

Máš pravdu. Víš, ono to vůbec není o tom, kdo a kolik si vydělá peněz. Peníze jsou pro mě vedlejším produktem toho, co děláš rád a co se snažíš dělat, jak nejlépe umíš. Jestli má tvé auto ve znaku hvězdu, nebo vrtuli, na tom to nestojí. To jsou věci, které si stejně nikam nevezmeš. Jenže sám se sebou jsi každý den. A buď každý den s člověkem, který je syčák myslící jen na sebe a nejvíc ho zajímá jeho osobní prospěch. To je jasný, každý musí vydělávat peníze. Někakým způsobem se uživit, ale vše by mělo probíhat

tak, aby si člověk zachoval právě ten svůj morální kredit a mohl se na sebe každý den s grácií podívat do zrcadla.

Honzo, děkuju Ti moc za příjemné povídání.

Jan Czerwenka

Něco pro kutily

PEVNÉ NERVY PRO ROK 2018

DOPORUČENÉ MATERIÁLY:

Uhlíkové vlákno karbyn ◀.....

Popis - vyznačuje se svou tvrdostí, je 40 x tvrdší než diamant.

Účinek - nic s vámi nehne.

Vlákno snované madagaskarským křížákem Caerostris darwini ◀.....

Popis - vlákno je pevné a zároveň enormně pružné, vzhledem ke svému přírodnímu původu vhodné pro ekologicky založené jedince.

Účinek - odoláte dlouhodobým tlakům.

Bílkovina resilin ◀.....

Popis - jeden z nepružnějších materiálů, umožňuje mimo jiné blechám skákat.

Účinek - zajistí vám dokonalou rezilienci, po střetu s náročnou událostí se okamžitě vrátíte do výchozího stavu pohody.

NEDOPORUČUJEME:

.....▶ **Smrkové dřevo**

Popis - v naší lokalitě dostupný materiál.

Účinek - odolnost velmi nízká, hrozí naprosté vyhoření osobnosti.

.....▶ **Sklo**

Popis - krásný, pro Vimperk tradiční, avšak velmi křehký materiál.

Účinek - sesypete se absolutně ze všeho, následovat bude nekontrolované šíření vnitřních zranění.

Jak se pije pivo

článek volně navazující na rubriku Vimperských novin Jak se vaří pivo

Tentokrát se na naší pouti ne snad přímo pivních znalců, ale určité pivních nadšenců vypravíme do centra města, které je ve Vimperku tak nějak omylem mimo centrum – na vimperské náměstí. První podnik, který se hned po příchodu na náměstí nabízí, je vyhlášený bar U Štětce. Nabídka piv je tu poměrně klasická – Plzeň a Gambrinus. Občas se na výčepu vyskytne i nefiltrovaná Gambrinus jedenáctka, která je pro odpůrce plzeňských pivovarů příjemným gurmánským překvapením. U Štětce se nenudí ani ti, které nebaví nečinně sedět – do nevelkých prostor se provozovateli podařilo umístit i šipky a fotbálek. Nejen díky malému prostoru, ale zejména díky osobě pana vrchního se jedná o hospodu velice rodinnou a svým osazenstvem specifickou. Komunitu štamgastů tvoří spíše mladší generace. Na ty, kteří U Štětce nikdy nebyli, můžou bar a jeho hosté působit trochu uzavřeně, ale vřelé přijetí je jen otázkou času. V této možná více než v kterékoliv jiné vimperské hospodě totiž platí, že kdo si bar i jeho svérázného majitele jednou oblíbí, nechce jinam.

Je těžko uvěřitelné, že barem U Štětce nabídka hospod vimperského náměstí končí. Pro město o velikosti Vimperka vcelku smutný stav. Nicméně naštěstí není potřeba chodit daleko, další podnik se nachází hned pod náměstím – Šumavský pivovar. Otvírací doba pivnice k pivovaru přidružené je bohužel velice sporadická – otevřeno má pouze v pátek a sobotu. Proto vřele doporučujeme tyto dny si ohlídat a pivovar navštívit. Pivo tu mají tak dobré, že se o něm mluví i daleko za hranicemi Vimperka. Trvale jsou na čepu tři druhy piv – světlý ležák, polotmavý ležák a tmavý speciál. Sezónně se pak v nabídce objevují unikáty jako ibiškový ležák, medový speciál, ale iázvorový speciál. Nejen druhy piv, ale i jejich stupňovitost je velmi rozmanitá – od jedenáctky až po devatenáctku! V nabídce je i nevelký, zato poctivý výběr jídel. Za jediný nedostatek pivnice Šumavského pivovaru lze považovat jeho poměrně sterilní a neosobní prostředí a dále krátkou otvírací dobu. Komu by se tedy nepodařilo ochutnat vimperská piva přímo ve Vimperku, může se za nimi vypravit do několika dalších šumavských a pražských hospod – jejich seznam je uveden na stránkách Šumavského pivovaru. A kdo si dobré pivo vychutnává nejradši v klidu domova, může si jej zakoupit v lahvích s sebou.

Sousední města mají řešení při zvýšeném zájmu o koupaliště ve slunečných dnech. Bude mít Vimperk také nějaké řešení? Budeme zase... (viz tajenka).

TKA, YAT, KIM, OTI, KITA	ZKR. ČES. ARMADY	ČLOVĚK STÍŽENÝ PADOUC-NICI	NÁŠ HEREC	Tajenka č. 1	MPZ SLOVENSKA INDIÁNSKÉ SYMBOLY	TĚLO (Z REC.)	SLONÍ ZUBY	VYHNANEC	OHMATÁNÍ	SPOLEČNÉ	INU (ZAST)	Tajenka č. 3	VLASTNÍ EVĚ	SLOVAN-SKÝ ZVĚ-ROZVĚST
ŽIVOČICH PROTÁHLÉHO TĚLA BEZ NOHOU														
JEDEN Z 12 UCEDNIKŮ								RETUŠE						
USTÁLENÁ RČENÍ								SPZ OKRESU HODONÍN				EVROPAN		
CÍVKA														
ARISTO-KRACIE							SEVERÁN	ŘÍMSKÝCH 1051 KÓD ŘECKÉ DRACHMY				ZN. NIKLU		
												ZNAČKA DOUTNÍKŮ		
DRUH ITALSKÝCH TĚSTOVIN						OSTROV NA FIDŽI					ANGL. BOLET			
						DĚTSKÝ POZDRAV					MALÉ MNOŽSTVÍ			
ANGL. NAHORU		DOVOZ								ZKR. ŠEDO-MODRÉ PERUAN-SKÉ SÍDLO			ZNAČKA AMERIC-KÝCH POČÍTAČŮ	JEDNOTKA RYZOSTI ZLATA
		SLOV. PADOVÁ OTÁZKA												
SPZ LITOMĚŘIC				ANGL. JEDNOTKA DÉLKY					BELGICKÝ POLITIK					
				DRUH PAPOUŠKA					BAREL					
SÍDLO V MALÍ					MAJITELKA		VŠECHNO	ODPOČINEK						
								KRMIVO PRO DOBYTEK						
SOUZVUK VÍCE TONŮ						OPAK VYPUSTĚ							PLOŠNÁ MIRA	
						ŘÍMSKÝ POLITIK							DRAHOKAM	
	CITO-SLOVCE PODIVU	FAKT	BURÁK									BOJOVÝ POKŘIK		
			ŘÍCI									Tajenka č. 4		
NEMOCNICNÍ ODDĚLENÍ				SEKÁČ					ŘÍMSKÝ 11	BÝT S NĚKÝM VYROVNÁN				
				NĚM. ČLEN URČITÝ						MODEL SPOTREBICŮ BOSCH				
Tajenka č. 2							SPECIÁLNĚ						ZUŠLECH-TĚNA ŽELEZA	ODLEHLÉ MÍSTO
							NAŘÍKATI							
	MUŽSKÉ JMÉNO							ODVÁŽ. LIVEC						
	KOLEM (ZAST.)							ŽENSKÉ JMÉNO (26.7.)						
PARUKA									SESazení					
									NIGERSKÉ SÍDLO					
ČÁST ČLUNU, PLAVIDLA				POPINAVÉ ROSTLINY						FR. PŘED-LOŽKA				
GHANSKÁ ŘEKA				MNIŠKÝ ODĚV						ANGL. KACHLIČKA				
LOTYŠSKÉ PLATIDLO				IND						MYTOLO-GICKÝ KRASAVEC				

Vychází 4-6x ročně • Vydáno ve Vimperku 2. 2. 2018 •
Vydává Vimperk žije!, z. s., Náměstí Svobody 13, 38501 Vimperk,
IČ 01894684 • Evidenční číslo MK ČR E 22979